

दानियेलचे पुस्तक - एकशे पन्नास क्रमांक

यहेज्केल ३७ चे स्पष्टीकरण आणि शेवटच्या दिवसांशी त्याचे संबंध

Jeff Pippenger

2024-03-21

यहेज्केल दोन राष्ट्रे एक होण्याची प्रक्रिया वर्णिल्यानंतर, तो मग स्पष्ट करतो की त्या राष्ट्रावर राजा दावीद राज्य करील, आणि तो त्यांच्याबरोबर करार करील, तसेच त्याचे निवासमंडप त्यांच्याबरोबर असेल.

ते पुढे आपल्या मूर्तींनी, आपल्या घृणास्पद वस्तूंनी, किंवा आपल्या कोणत्याही अपराधांनी स्वतःला अशुद्ध करणार नाहीत; परंतु ज्या ज्या त्यांच्या वासस्थानांत त्यांनी पाप केले आहे, त्या सर्वांतून मी त्यांना वाचवीन, आणि त्यांना शुद्ध करीन; आणि ते माझे लोक होतील, आणि मी त्यांचा देव होईन. आणि माझा सेवक दावीद त्यांच्यावर राजा होईल; आणि त्या सर्वांना एकच मेंढपाळ असेल; ते माझ्या न्यायविधींमध्ये चालतील, माझे नियम पाळतील, आणि ते आचरतील. आणि मी माझा सेवक याकोब याला जो देश दिला, ज्यात तुमचे पूर्वज राहिले, त्या देशात ते वस्ती करतील; होय, ते, त्यांची मुले, आणि त्यांच्या मुलांची मुले, सर्वकाळ त्यात राहतील; आणि माझा सेवक दावीद त्यांचा अधिपती सर्वकाळ असेल. याखेरीज मी त्यांच्याशी शांतीचा करार करीन; तो त्यांच्याशी अनंतकाळचा करार असेल; आणि मी त्यांना स्थिर करीन, त्यांची वृद्धी करीन, आणि माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सर्वकाळासाठी स्थापीन. माझे निवासस्थानही त्यांच्याबरोबर असेल; होय, मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. आणि जेव्हा माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सर्वकाळासाठी असेल, तेव्हा परराष्ट्रियांना कळेल की मी परमेश्वर इस्राएलला पवित्र करतो. यहेज्केल ३७:२३-२८.

यहेज्केल अध्याय सदतीस हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनाचे अत्यंत सविस्तर सादरीकरण करित आहे. दैवीत्व मानवतेशी एकरूप झाल्यावर जे दोन दांडे एक राष्ट्र होणार आहेत, आणि त्यांच्यावर एक राजा असेल. ते एक राष्ट्र म्हणजे शेवटच्या दिवसांतील देवाची कलीसिया होय, जी एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहेत. ते दोन दांडे म्हणजे इस्राएलच्या उत्तर व दक्षिण राज्यांच्या विखुरल्या जाण्याचे दोन कालखंड होत. ते दोन दांडे म्हणजेच ते लोक, ज्यांना पौल "देह" असे संबोधतो, जसे तो ख्रिस्ताला त्या देहाचे "मस्तक" असेही संबोधतो. यहेज्केल पौलाच्या "मस्तका"ची ओळख "राजा दावीद" अशी करतो, आणि "देहा"ची ओळख "एक राष्ट्र" अशी करतो.

१८५६ साली अॅडव्हेंटिझमला देण्यात आलेल्या संदेशात, ज्याचे प्रतिनिधित्व हायरम एडसन यांनी १८५६ मध्ये "सात वेळा" या विषयावरील अपूर्ण मालिकेद्वारे केले, एडसन यशया, अध्याय सातमधील पासष्ट वर्षांच्या भविष्यवाणीकडे, सात वेळांच्या दोन्ही कालखंडांच्या प्रारंभबिंदूंसाठी बायबलमधील संदर्भबिंदू म्हणून निर्देश करतात. पासष्ट वर्षांची ही कालभविष्यवाणी एका गूढ संदर्भात ठेवलेली आहे, जी प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील त्या उताऱ्यांप्रमाणेच आहे, जे म्हणतात, "ज्याला कान आहेत, त्याने ऐकावे." जर तुमच्याकडे पाहू शकणारे डोळे आणि समजू शकणारे कान असतील, तर त्या उताऱ्यात काहीतरी अत्यंत अद्भुत आहे.

कारण सीरियाचे मस्तक दमास्कस आहे, आणि दमास्कसचे मस्तक रझीन आहे; आणि पासष्ट वर्षांच्या आत एफ्राईम असा मोडून टाकला जाईल की तो लोक राहणार नाही. आणि एफ्राईमचे मस्तक सामरिया आहे, आणि सामरियाचे मस्तक रमल्याहाचा पुत्र आहे. जर तुम्ही विश्वास ठेवणार नाही, तर तुम्ही निश्चयाने स्थिर राहणार नाही. यशया ७:८, ९.

पासष्ट वर्षांची भविष्यवाणी इ.स.पू. ७४२ मध्ये आरंभ झाली, आणि त्या पासष्ट वर्षांच्या आत, एकोणीस वर्षांनंतर इ.स.पू. ७२३ मध्ये, इस्राएलचे उत्तरेकडील राज्य अशूरने गुलामगिरीत नेले; आणि जेव्हा ती वर्षे इ.स.पू. ६७७ मध्ये संपली, तेव्हा मनश्शे बाबेलकडून बंदिवासात नेला गेला. ही पासष्ट वर्षे त्या दोन राष्ट्रांच्या विखुरणुकीच्या समाप्तीच्या परिपूर्त्यामध्येही दर्शविली गेली, जी यहेज्केलच्या वर्णनात एक काठी होणार होती. त्यांनी अनुक्रमे १७९८, १८४४

आणि १८६३ ही वर्षे चिन्हांकित केली. ज्या वचनांमध्ये १८६३ मध्ये नाकारण्यात आलेला संदेश ओळखला जातो, त्यांमध्ये एक विशेष भविष्यसूचक प्रकटीकरण आहे, ज्यामध्ये ती भविष्यवाणी अंतर्भूत करण्यात आली आहे.

हे असे प्रकटीकरण आहे की एखाद्या राष्ट्राचे “डोके” म्हणजे त्याची राजधानी होय, आणि राजधानीचे “डोके” म्हणजे राजा होय. ते या प्रकटीकरणास दोन साक्षी पुरविते, आणि नंतर संपूर्ण भविष्यवाणी व प्रकटीकरण यांचा हा गूढ उक्तीने समारोप करते की, “If ye will not believe, surely ye shall not be established.” जर तुम्ही राजा हेच डोके आहे, आणि डोके म्हणजे राजधानी आहे, यावर विश्वास ठेवणार नाही, तर तुम्ही स्थिर केले जाणार नाही.

एजेकिएलच्या राष्ट्राला, जे उत्तरेकडील आणि दक्षिणेकडील राज्यांच्या दोन काठ्या एकत्र जोडल्याने निर्माण होते, एक राजा असावयाचा होता; जो शिर आहे, म्हणजेच त्या राष्ट्राची राजधानी आहे. एजेकिएलचा संपूर्ण उतारा एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या भविष्यसूचक वैशिष्ट्यांविषयी बोलतो; जे तिसऱ्या हायच्या इस्लामच्या सातव्या कर्णनादाच्या काळात मानवतेशी दैवीत्वाच्या एकत्र येण्याचे प्रतिनिधित्व करते.

प्रकटीकरण अध्याय दहामधील सातव्या तुतारीचा नाद होण्याचे दिवस तेव्हा आरंभले, जेव्हा “कालावधी यापुढे राहणार नाही” असे ठरणार होते; म्हणजे २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी, जेव्हा तिसरा देवदूत आला. त्या वेळी योहानाने त्या दिनांकाची कडवटता अनुभवली, आणि त्याला तेथेच व त्याच वेळी मंदिर मोजण्यास सांगण्यात आले; परंतु पवित्रस्थान व सैन्य यांना तुडवून टाकण्याच्या एक हजार दोनशे साठ वर्षांच्या इतिहासास बाजूस ठेवावे, कारण तो कालावधी अन्यजातींना देण्यात आला होता.

आणि जो देवदूत मी समुद्रावर आणि पृथ्वीवर उभा असलेला पाहिला, त्याने आपला हात स्वर्गाकडे उचलला, आणि जो युगानुयुगे जिवंत आहे, ज्याने स्वर्ग आणि त्यातील गोष्टी, पृथ्वी आणि त्यातील गोष्टी, तसेच समुद्र आणि त्यातील गोष्टी निर्माण केल्या, त्याची शपथ घेऊन म्हणाला की, आता पुढे विलंब होणार नाही; परंतु सातव्या देवदूताच्या निनादाच्या दिवसांत, जेव्हा तो कर्णा फुंकण्यास आरंभ करील, तेव्हा देवाचे गूढ पूर्ण होईल, जसे त्याने आपले सेवक संदष्टे यांना जाहीर केले आहे. आणि जो आवाज मी स्वर्गातून ऐकला होता, तो पुन्हा माझ्याशी बोलला आणि म्हणाला, जा, समुद्रावर आणि पृथ्वीवर उभ्या असलेल्या देवदूताच्या हातातील उघडे छोटे पुस्तक घे.

आणि मी त्या देवदूताकडे जाऊन त्याला म्हटले, “ते छोटे पुस्तक मला दे.” आणि त्याने मला म्हटले, “ते घे, आणि ते खाऊन टाक; ते तुझ्या पोटाला कडू करील, पण तुझ्या तोंडात ते मधाप्रमाणे गोड लागेल.” मग मी देवदूताच्या हातातून ते छोटे पुस्तक घेतले, आणि ते खाऊन टाकले; आणि ते माझ्या तोंडात मधाप्रमाणे गोड होते; पण जसेच मी ते खाल्ले, तसे माझे पोट कडू झाले. आणि त्याने मला म्हटले, “तू पुन्हा अनेक लोक, आणि राष्ट्रे, आणि भाषा, आणि राजे यांच्याविषयी भविष्यवाणी केलीच पाहिजेस.” आणि मला काठीसारखा एक नळकांडा देण्यात आला; आणि देवदूत उभा राहून म्हणाला, “उठ, आणि देवाचे मंदिर, आणि वेदी, आणि त्यामध्ये उपासना करणारे यांचे मोजमाप कर. पण मंदिराबाहेरचे अंगण सोडून दे, आणि त्याचे मोजमाप करू नकोस; कारण ते परराष्ट्रियांस देण्यात आले आहे; आणि ते बेचाळीस महिने पवित्र नगरी तुडवतील.” प्रकटीकरण 10:5-11:2.

२२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी योहानाने जे मंदिर मोजावयाचे होते, ते असे मंदिर होते की ज्यामध्ये “उपासक” होते. अंगण बाहेर ठेवावयाचे होते. ज्या मंदिरात एक वेदी आहे आणि ज्यामध्ये उपासकही आहेत, ते स्वर्गीय पवित्रस्थानातील पवित्र स्थान होय. अंगणात एक वेदी होती, परंतु ते बाहेर ठेवावयाचे होते; म्हणून देवाच्या पवित्रस्थानातील दुसरी एकमेव वेदी म्हणजे धूपाची वेदी, जी पवित्र स्थानात स्थित आहे. इ.स. १८४४ मध्ये तिसऱ्या दूताचे आगमन झाल्यावर—जे ११ सप्टेंबर २००१ रोजी शिक्कामोर्तब करण्याच्या काळाच्या प्रारंभी तिसऱ्या दूताच्या आगमनाचे प्रतीकात्मक द्योतक होते—तेव्हा मंदिरात केवळ दोन विभाग होते.

पवित्र स्थान हे मंडळीचे प्रतीक होते, ज्याला पौल देह म्हणून ओळखतो; आणि परमपवित्र स्थान हे त्या देहाच्या मस्तकाचे प्रतीक होते. पवित्र स्थान हे मानवतेचे प्रतीक आहे, आणि परमपवित्र स्थान हे देवत्वाचे प्रतीक आहे. वेदी,

आणि वेदीवरून वर चढणारा धूर, जो वर उठून परमपवित्र स्थानात प्रवेश करीत असे, तो त्या बिंदूचे प्रतिनिधित्व करतो जिथे मानवता देवत्वाशी जोडली गेली. मानवजातीला केवळ विश्वासानेच परमपवित्र स्थानात प्रवेश करता येतो, परंतु विश्वासू लोकांचा अनुभव पवित्र स्थानात स्थित आहे.

तेथे त्यांनी देवाचे वचन ग्रहण करावयाचे आहे, जसे दर्शनभाकरांच्या मेजावरील भाकरांनी दर्शविलेले आहे. तेथे त्यांनी आपला प्रकाश मनुष्यांसमोर चमकू द्यावयाचा आहे आणि आपल्या स्वर्गीय पित्याचे गौरव करावयाचे आहे, जसे सात शाखांच्या दीपस्तंभाने दर्शविलेले आहे, जो मंडळीचे प्रतिनिधित्व करतो असे आम्हाला सांगितले आहे. तेथे त्यांनी दैवीत्वाशी संबंध जोडावयाचा आहे, कारण त्यांच्या प्रार्थना ख्रिस्ताच्या गुणवत्तेसह उंचावून देवाच्या प्रत्यक्ष सान्निध्यात प्रवेश करतात.

१७९८ ते १८४४ या कालावधीत, मंदिराच्या शिल्पकाराने मानवतेचे एक मंदिर उभे केले, जे त्याने आपल्या दैवीत्वाच्या मंदिराशी एकत्र करण्याचा उद्देश ठेवला होता; परंतु मानवतेने बंड केले. २००१ पासून, तो पुन्हा एकदा मानवतेचे मंदिर उभे करीत आहे, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजार म्हणून दर्शविले गेले आहे. येहेज्केलानुसार, “राजा दावीद” राष्ट्रावर राज्य करणार आहे, जे मृत, कोरड्या लावदिकीया हाडांच्या दरीतून रूपांतरित होऊन त्या पराक्रमी सैन्यात परिवर्तित होते, जे लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार कायद्याच्या वेळी निशाण म्हणून उभारले जाते.

दक्षिणेकडील यहूदाच्या राज्यात यरुशलेम ही राजधानी वसलेली होती, आणि राष्ट्र, राजा व राजधानी हे “डोके” दर्शवितात. निश्चयाने, जर तुम्ही विश्वास ठेवला, तर तुम्ही स्थिर व्हाल. उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांच्या परस्पर संबंधात, यहूदा हे “डोके” होते; कारण राजधानी तेथे होती, आणि तीच ती नगरी आहे जिथे परमेश्वराने आपले नाव ठेवण्याकरिता निवड केली. उत्तरेकडील राज्य हे “शरीर” होते. शलमोनाच्या धर्मत्यागामुळे परमेश्वराने शलमोनाविरुद्ध विरोधक उभे केले. त्या विरोधकांपैकी एक यराबाम होता, जो विभागलेल्या उत्तरेकडील इस्राएल राज्याचा पहिला राजा झाला.

नेबाताचा पुत्र यराबाम, जो सरेदा येथील एफ्राथी व शलमोनाचा सेवक होता, त्याची आई सरूआ हिचे नाव होते; ती एक विधवा स्त्री होती; त्यानेही राजाविरुद्ध आपला हात उचलला. आणि त्याने राजाविरुद्ध आपला हात उचलण्याचे कारण असे होते की, शलमोनाने मिल्लो बांधले आणि त्याचा पिता दावीद याच्या नगरातील भगदाडे दुरुस्त केली. हा मनुष्य यराबाम पराक्रमी वीर होता; आणि हा तरुण उद्योगी आहे असे पाहून शलमोनाने त्याला योसेफाच्या घराण्याच्या सर्व कामकाजावर अधिकारी नेमले. आणि त्या काळी असे घडले की, यराबाम यरुशलेमेतून बाहेर जात असताना, शिलोहचा संदेष्टा अहिय्या त्याला वाटेत भेटला; आणि त्याने नवे वस्त्र परिधान केले होते; आणि ते दोघे शेतात एकटेच होते. तेव्हा अहिय्याने त्याच्या अंगावरील नवे वस्त्र धरून त्याचे बारा तुकडे केले; आणि तो यराबामाला म्हणाला, “तू दहा तुकडे घे; कारण इस्राएलचा देव परमेश्वर असे म्हणतो, ‘पाहा, मी राज्य शलमोनाच्या हातातून फाडून काढीन आणि तुला दहा वंश देईन; (परंतु माझा सेवक दावीद याच्या खातिर, आणि यरुशलेमाच्या खातिर—त्या नगराच्या खातिर, जे मी इस्राएलच्या सर्व वंशांमधून निवडले आहे—त्याच्याकडे एक वंश राहील:)’”

कारण त्यांनी मला सोडून दिले आहे, आणि सीदोन्यांची देवी अशतोरेथ, मोआब्यांचा देव केमोश, आणि अम्मोनपुत्रांचा देव मिल्कोम यांची उपासना केली आहे; आणि माझ्या मार्गात चालले नाहीत, माझ्या दृष्टीने जे योग्य आहे ते केले नाही, आणि माझे नियम व माझे न्यायविधी पाळले नाहीत, जसे त्याचा पिता दावीद याने केले. तरीही मी त्याच्या हातातून संपूर्ण राज्य काढून घेणार नाही; परंतु माझा सेवक दावीद, ज्याला मी निवडले, त्याच्यासाठी, कारण त्याने माझ्या आज्ञा व माझे नियम पाळले, मी त्याला त्याच्या आयुष्यभर अधिपती ठेवीन. पण मी राज्य त्याच्या पुत्राच्या हातातून काढून घेईन, आणि तुला देईन, म्हणजे दहा वंश. आणि त्याच्या पुत्राला मी एक वंश देईन, जेणेकरून माझा सेवक दावीद याला यरुशलेममध्ये, त्या नगरात जे मी माझे नाव तेथे ठेवण्यासाठी निवडले आहे, माझ्यासमोर सदैव एक दीप राहावा. 1 राजे 11:26-36.

यहजेकलाने दोन काठ्या एकत्र केल्या तेव्हा जे राष्ट्र निर्माण झाले, त्यावर “दावीद” राजा असणार होता; आणि दावीद यरुशलेम येथून राज्य करीत होता, जे ते राजधानीचे शहर आहे जिथे देवाने आपले नाव स्थापित करण्यासाठी निवड केली. दहा उत्तरेकडील वंश हे देहाचे प्रतीक होते, आणि यरुशलेम हे मस्तकाचे प्रतीक होते. मनश्शेच्या पापांमुळे, इ.स.पू. ६७७ मध्ये यहूदा बंदिवासात बाबेलास नेला गेला; अशा रीतीने दक्षिणी राज्याविरुद्धच्या “सात वेळा”च्या विखुरण्यास प्रारंभ झाला. त्या वेळी प्रभूने यरुशलेमाचा त्याग केला.

तथापि, मनश्शेने ज्या सर्व कृत्यांनी परमेश्वराला क्रोधास प्रवृत्त केले होते, त्यांमुळे यहूदाविरुद्ध प्रज्वलित झालेल्या त्याच्या महान क्रोधाच्या तीव्रतेपासून परमेश्वर परावृत्त झाला नाही. आणि परमेश्वर म्हणाला, जसा मी इस्राएलाला माझ्या दृष्टीआडून दूर केले आहे, तसाच यहूदालाही मी माझ्या दृष्टीआडून दूर करीन; आणि मी निवडलेल्या या यरुशलेम नगराला, तसेच ज्या मंदिराविषयी मी म्हटले होते, “माझे नाव तेथे असेल,” त्यालाही मी टाकून देईन. २ राजे २३:२६, २७

ते यरुशलेममधील त्या “गृहात” होते, जिथे त्याने आपले नाव ठेवण्याचे निवडले होते; आणि ते शहर व ते गृह टाकून देण्यात आले, परंतु जखऱ्या याच्याद्वारे अशी प्रतिज्ञा करण्यात आली की प्रभु पुन्हा एकदा यरुशलेमाची निवड करील.

मग परमेश्वराचा दूत उत्तर देऊन म्हणाला, हे सेनाधीश परमेश्वरा, तू या सत्तर वर्षांपासून ज्यांच्यावर क्रोध धरिला आहेस त्या यरुशलेमावर आणि यहूदाच्या नगरांवर तू किती काळ दया करणार नाहीस? आणि माझ्याशी बोलणाऱ्या दूताला परमेश्वराने उत्तम व सांत्वनदायक शब्दांनी उत्तर दिले. मग माझ्याशी संवाद करणारा दूत मला म्हणाला, घोषणा कर, असे म्हण: सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो; मी यरुशलेमासाठी आणि सियोनासाठी महान मत्सराने मत्सर करीत आहे. आणि जे विदेशी राष्ट्रे निर्धास्त आहेत त्यांच्यावर मी अतिशय क्रुद्ध आहे; कारण मी थोडाच क्रुद्ध होतो, पण त्यांनी क्लेश अधिक वाढविला. म्हणून सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो; मी करुणेने यरुशलेमाकडे परतलो आहे; माझे घर त्यात बांधले जाईल, असे सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो, आणि यरुशलेमावर मोजमापाची दोरी ताणली जाईल.

पुन्हा हाक मारून सांग, “सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: माझी शहरे समृद्धीमुळे पुन्हा सर्वत्र विस्तारली जातील; आणि परमेश्वर पुन्हा सियोनचे सांत्वन करील, आणि तो पुन्हा यरुशलेमची निवड करील.” मग मी माझे डोळे वर उचलून पाहिले, आणि पाहा, चार शिंगे दिसली. तेव्हा माझ्याशी बोलणाऱ्या देवदूतास मी म्हणालो, “ही काय आहेत?” त्याने मला उत्तर दिले, “ही ती शिंगे आहेत ज्यांनी यहूदा, इस्राएल आणि यरुशलेम यांना विखुरून टाकले.” मग परमेश्वराने मला चार कारागीर दाखविले. तेव्हा मी म्हणालो, “हे काय करावयास आले आहेत?” तो म्हणाला, “ही ती शिंगे आहेत ज्यांनी यहूदाला इतके विखुरले की कोणालाही आपले मस्तक वर उचलता आले नाही; परंतु हे त्यांना भयभीत करावयास, आणि परजातीची ती शिंगे फेकून देण्यासाठी आले आहेत, ज्यांनी यहूदाच्या देशावर आपले शिंग उंचावून त्याला विखुरून टाकले.”

मी पुन्हा माझे डोळे वर केले, आणि पाहिले; आणि पाहा, त्याच्या हातात मोजण्याची दोरी असलेला एक मनुष्य होता. मग मी म्हणालो, “तू कोठे जात आहेस?” आणि तो मला म्हणाला, “यरुशलेम मोजावयास, म्हणजे तिची रुंदी किती आहे आणि तिची लांबी किती आहे, हे पाहावयास.” आणि पाहा, जो देवदूत माझ्याशी बोलत होता तो पुढे गेला, आणि दुसरा एक देवदूत त्याला भेटावयास बाहेर आला; आणि त्याला म्हणाला, “धाव, त्या तरुण मनुष्याशी बोल, असे सांगून, ‘यरुशलेम भिंती नसलेल्या नगरांसारखी वसवली जाईल, कारण तिच्यामध्ये असलेल्या मनुष्यसमूहाच्या व पशुधनाच्या बहुलतेमुळे. कारण मी, परमेश्वर म्हणतो, तिच्याभोवती अग्नीची भिंत होईन, आणि तिच्या मध्यभागी मी तेज होईन.’” “अरे, अरे, बाहेर पडा, आणि उत्तर दिशेच्या देशातून पळून जा, परमेश्वर म्हणतो; कारण मी तुम्हांला आकाशाच्या चार वाऱ्यांप्रमाणे सर्वत्र पांगवून टाकले आहे, परमेश्वर म्हणतो. हे सियोना, बाबेलच्या कन्येबरोबर राहणाऱ्या, स्वतःचा बचाव कर. कारण सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: गौरवानंतर त्याने मला त्या राष्ट्रांकडे पाठविले आहे ज्यांनी तुम्हांला लुटले; कारण जो तुम्हांला स्पर्श करतो तो त्याच्या डोळ्यांच्या बुबुळाला स्पर्श करतो.”

कारण, पाहा, मी त्यांच्यावर माझा हात उगारीन, आणि ते आपल्या सेवकांचे लूट होतील; आणि तुम्हाला कळेल की सेनाधीश परमेश्वराने मला पाठविले आहे. हे सियोनकन्ये, गा आणि आनंद कर; कारण, पाहा, मी येतो आहे, आणि मी तुझ्या मध्यभागी वास करीन, असे परमेश्वर म्हणतो. आणि त्या दिवशी पुष्कळ राष्ट्रे परमेश्वराशी जोडली जातील, आणि ती माझी प्रजा होतील; आणि मी तुझ्या मध्यभागी वास करीन, आणि तुला कळेल की सेनाधीश परमेश्वराने मला तुझ्याकडे पाठविले आहे. आणि परमेश्वर पवित्र भूमीत यहुदाला आपला भाग म्हणून वतन करील, आणि यरुशलेमेस पुन्हा निवडील. हे सर्व देहधारी लोकहो, परमेश्वरासमोर स्तब्ध राहा; कारण तो आपल्या पवित्र निवासस्थानातून उठला आहे. जखऱ्या 1:12-2:13.

बाबेलमधील कैदेनंतर प्राचीन इस्राएलाने यरुशलेम पुन्हा बांधले, तेव्हा परमेश्वराने पुन्हा एकदा यरुशलेमाची निवड करण्याविषयी दिलेली वचने पूर्ण झाली; परंतु संदेष्टे ज्या दिवसांत जगले त्यांपेक्षा ते शेवटच्या दिवसांविषयी अधिक बोलतात. २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी परमेश्वर "आपल्या पवित्र मंदिरातून उठविला गेला," जेव्हा तो पवित्र स्थानातून परमपवित्र स्थानात उठून गेला; त्या वेळी "सर्व देह" परमेश्वरासमोर "शांत" राहावयाचे होते, कारण प्रतिक्रियात्मक प्रायश्चित्ताचा दिवस आला होता, हबक्कूक २:२० यानुसार.

परमेश्वर आपल्या पवित्र मंदिरात आहे; सर्व पृथ्वीने त्याच्या समोर शांत राहावे. हबक्कूक 2:20.

त्या वेळी, प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायात योहानास मंदिर मोजण्यास सांगण्यात आले; तेच मंदिर जखऱ्याने पाहिले होते, जेव्हा त्याने "पुन्हा आपले डोळे वर केले, आणि पाहिले, तर काय, एका मनुष्याच्या हातात मोजण्याची दोरी होती." मग जखऱ्या म्हणाला, "तू कोठे जात आहेस?" आणि योहान जखऱ्याला म्हणाला, "यरुशलेम मोजावयास, म्हणजे तिची रुंदी किती आहे, आणि तिची लांबी किती आहे, हे पाहावयास." सत्तर वर्षांच्या बंदिवासानंतर यरुशलेमच्या पुनर्बांधणीचा इतिहास, आणि 1798 मध्ये आरंभ होऊन 1844 मध्ये तिसरा देवदूत आल्यावर बंडात समाप्त झालेला इतिहास, हे दोन्ही 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी आरंभ झालेल्या कार्याची ओळख करून देतात.

दक्षिणेकडील राज्य, यरुशलेम हे नगर, आणि राजा दावीद हे सर्व ते "मस्तक" आहेत, जिथे देवाचा स्वभाव प्रकट व्हावयाचा आहे. उत्तरेकडील राज्य "देह" दर्शविते; आणि जेव्हा परमेश्वराने पुन्हा एकदा "यरुशलेमवर दया करावी", तिला "सांत्वन द्यावे", आणि पुन्हा एकदा "तिची निवड करावी" असा निर्धार केला, तेव्हा तो एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची ओळख करून देत आहे; ज्यामध्ये लाओदिकीयेच्या मेलेल्या कोरड्या हाडांचे एकत्र जोडले जाणे समाविष्ट आहे, आणि त्यानंतर त्या हाडांचे एका पराक्रमी सैन्यात पुनरुज्जीवन होणे समाविष्ट आहे.

ते कार्य यहेज्केल अध्याय सदोतीस मध्ये दर्शविले आहे, आणि ते उत्तर व दक्षिण राज्यांद्वारे दर्शविले आहे, जे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या हृदयांवर व मनांवर त्याचा नियम लिहिण्याच्या करारातील वचनाची पूर्तता करण्याच्या कार्याचे उपमान प्रदान करतात. त्या दोन काठ्यांपैकी, एक आणि केवळ एकच मस्तक म्हणून ओळखली जाते; आणि जर तुम्ही विश्वास ठेवत असाल, जर तुमचे डोळे ग्रहण करू शकत असतील आणि तुमचे कान समजू शकत असतील, तर यावरून दुसरी काठी देह असल्याचे ओळखले जाते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात सुरू ठेवू.

"ख्रिस्ताने स्वतः घातलेल्या पायावर प्रेषितांनी देवाची मंडळी उभारली. धर्मशास्त्रात मंदिर उभारण्याचे रूपक मंडळीच्या बांधणीचे स्पष्टीकरण करण्यासाठी वारंवार वापरले जाते. जखऱ्या ख्रिस्ताचा उल्लेख त्या फांदीप्रमाणे करतो जी परमेश्वराचे मंदिर बांधील. तो अन्यजातींचा या कार्यात सहाय्य करणारे म्हणून उल्लेख करतो: 'जे दूर आहेत ते येतील आणि परमेश्वराच्या मंदिरात बांधतील;' आणि यशया घोषित करतो, 'परक्यांची मुले तुझ्या भिंती उभारतील.' जखऱ्या 6:12, 15; यशया 60:10."

या मंदिराच्या उभारणीविषयी लिहिताना पेत्र म्हणतो, "ज्याच्याकडे तुम्ही येता, तो जिवंत दगड आहे; तो मनुष्यांनी जरी नाकारणात आला, तरी देवाने निवडलेला व अमूल्य आहे; आणि तुम्हीही जिवंत दगडांसारखे

आध्यात्मिक घर म्हणून बांधले जात आहात, पवित्र याजकवर्ग होण्यासाठी, येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला मान्य असे आध्यात्मिक यज्ञ अर्पण करण्यासाठी." 1 Peter 2:4, 5.

"यहूदी आणि अन्यजातीच्या जगाच्या खाणीत प्रेषितांनी परिश्रम केले, पायावर ठेवावयास दगड बाहेर काढीत. इफिस येथील विश्वासणाऱ्यांना लिहिलेल्या आपल्या पत्रात पौल म्हणाला, 'म्हणून आता तुम्ही परके आणि परदेशी राहिलेले नाही, तर पवित्र जनांचे सहनागरिक आणि देवाच्या घराण्यातील आहात; आणि प्रेषित व संदेष्टे यांच्या पायावर बांधले गेलेले आहात, ज्यामध्ये येशू ख्रिस्त स्वतः मुख्य कोनशिला आहे; ज्याच्यामध्ये संपूर्ण इमारत योग्य रीतीने जुळविली जाऊन प्रभूमध्ये पवित्र मंदिर म्हणून वाढत जाते: ज्याच्यामध्ये तुम्हीही आत्म्याद्वारे देवाच्या निवासस्थानाकरिता एकत्र बांधले जात आहात.' इफिसकरांस 2:19-22."

"आणि करिंथकरांना त्याने लिहिले: 'मला दिलेल्या देवाच्या कृपेनुसार, एक शहाणा मुख्य बांधकाम करणारा म्हणून मी पाया घातला आहे, आणि दुसरा त्यावर बांधतो. परंतु प्रत्येकाने तो त्यावर कसा बांधतो याची खबरदारी घ्यावी. कारण जो पाया घातला आहे, जो येशू ख्रिस्त आहे, त्याव्यतिरिक्त दुसरा पाया कोणीही घालू शकत नाही. आणि जर कोणी या पायावर सोने, चांदी, मौल्यवान रत्ने, लाकूड, गवत, काडीकचरा बांधील; तर प्रत्येकाचे काम प्रकट होईल; कारण तो दिवस ते उघड करील, कारण ते अग्नीने प्रगट केले जाईल; आणि अग्नी प्रत्येकाचे काम कसले आहे हे तपासून पाहील.' १ करिंथकर ३:१०-१३."

"प्रेषितांनी खात्रीलायक पायावर, म्हणजेच युगानुयुगांच्या खडकावर, बांधणी केली. या पायावर त्यांनी जगातून खोदून काढलेले दगड आणले. बांधणारे अडथळ्यावाचून परिश्रम करीत नव्हते. ख्रिस्ताच्या शत्रूंच्या विरोधामुळे त्यांचे कार्य अत्यंत कठीण झाले होते. जे खोट्या पायावर बांधणी करीत होते, त्यांच्या दुराग्रह, पूर्वग्रह आणि द्वेषाविरुद्ध त्यांना झुंज द्यावी लागत होती. जे अनेक जण चर्चचे बांधणारे म्हणून कार्य करीत होते, त्यांची तुलना नेहेम्याच्या दिवसांतील भिंत बांधणाऱ्यांशी करता येईल; ज्यांच्याविषयी असे लिहिले आहे: 'भिंतीवर बांधणी करणारे, ओझी वाहणारे, आणि माल चढविणारे—प्रत्येकजण एका हाताने काम करीत होता, आणि दुसऱ्या हातात शस्त्र धरून होता.' नेहेम्या 4:17." Acts of the Apostles, 595-597.